

Σας ευχαριστούμε για την παρουσία σας, η οποία μας τιμά. Δεν θα αφαιρέσω, με τον προλογισμό μου, πολύτιμο χρόνο από αυτά που αποτελούν το κύριο σώμα της εκδήλωσής μας. Και αυτά είναι:

Πρώτον, η δουλειά των παιδιών μας και των αγαπητών συναδέλφων, της κας Χαραλαμπίδου και της κας Καραφυλλίδου, της Μαρίνας και της Αθηνάς, στη Δημιουργική Γραφή, πάνω στην οποία έκαναν και το μεταπτυχιακό τους η καθεμιά.

Δεύτερον, η λειτουργία της Σχολικής Βιβλιοθήκης και, κυρίως, πώς μπορεί αυτή να συναφθεί οργανικά με τα μαθήματα του ωρολογίου προγράμματος, με την ανάπτυξη δεξιοτήτων -που δεν αναπτύσσονται όσο παλαιότερα στην εποχή της εικόνας και των νέων τεχνολογιών- αλλά και με την ίδια τη δράση της Δημιουργικής Γραφής.

Και τέλος, η επιθυμία μας να πούμε δημόσια ένα από καρδιάς ευχαριστώ στον κ. Δημήτρη Γουνελά και την κα Ρουθ Πάρκιν-Γουνελά, καθηγητές της Ελληνικής και Αγγλικής Φιλολογίας αντίστοιχα σε διάφορα Πανεπιστήμια του εξωτερικού και επί πολλά χρόνια πριν τη συνταξιοδότησή τους στο δικό μας, το Αριστοτέλειο. Και, μαζί μ' αυτό, να τους ακούσουμε να λένε αυτά που εκείνοι ξέρουν καλύτερα, από την επιστήμη που υπηρετούν και την αγάπη τους για τη φιλιαναγνωσία και τη λογοτεχνία.

Κοιτάξτε πόσο όμορφα μπερδεύτηκαν όλα!

- Η Μαρίνα η Καραφυλλίδου και η Αθηνά η Χαραλαμπίδου να είναι οι υπεύθυνες της σχολικής βιβλιοθήκης, η οποία κατά βάση αφορά την εφηβική λογοτεχνία.

- Και οι δύο να έχουν κάνει δράσεις Δημιουργικής Γραφής –και στο παρελθόν βέβαια- αλλά και φέτος:
Η Μαρίνα στην ελληνική γραφή στο πλαίσιο Πολιτιστικού Προγράμματος
Η Αθηνά στην αγγλική γραφή στο πλαίσιο συμμετοχής του σχολείου σε σχετικό διαγωνισμό του Κολλεγίου Δελασάλ.
- Το ζεύγος Γουνελά, πολύ καλοί μου φίλοι – σημαντικοί άνθρωποι της ζωής μου, να μου έχουν εκφράσει την επιθυμία τους να δωρίσουν βιβλία επιλεγμένα από την προσωπική τους βιβλιοθήκη –ελληνικής και αγγλικής λογοτεχνίας- κάπου που να «πιάσουν τόπο», και μάλιστα σε εφήβους.

Να, λοιπόν, πώς φτάσαμε εδώ! Σε μια εκδήλωση όπου παντρεύεται το διαβάζω με το γράφω. Και μάλιστα το διαβάζω ελληνική ή αγγλική λογοτεχνία με το θέλω να εκφραστώ γράφοντας τα δικά μου κείμενα, ελληνικά ή αγγλικά. Όλα χωρίς καμιά προστακτική, όπως συμβαίνει στην αγάπη και στ' όνειρο, κατά τον Πένακ.

Πάμε, λοιπόν, να μπερδευτούμε κι εμείς μέσα σ' όλα αυτά με οδηγούς τη Μαρίνα και την Αθηνά και, βέβαια, τους αγαπητούς καθηγητές μας, Δημήτρη και Ρουθ.

Κι ό,τι πάρουμε απ' αυτό το μικρό ταξίδι, εμείς οι εκπαιδευτικοί να το μετουσιώσουμε σε παιδεία για τους μαθητές και τις μαθήτριές μας, οι γονείς σε αγωγή και παράδειγμα για τα παιδιά μας, ο καθένας κι η καθεμιά σε αγάπη γι' αυτή την υψηλή μορφή επικοινωνίας και τέχνης: **τον λόγο.**